

vagebondenliefde.

vagebondenliefde.

r.f. boelhouwer

Schrijver: R.F. Boelhouwer

Coverontwerp: R.F. Boelhouwer

ISBN: 9789464487343

© 2022 R.F. Boelhouwer

Voor iemand

<i>aan de lezer</i>	7
poëzie	11
proza	61

Aan de lezer

Mag ik u feliciteren met het aanschaffen en openslaan van dit bescheiden bundeltje? Zo niet, dan doe ik dat toch. Niet alleen is een nieuw boek bemachtigen een prestatie om mee te pronken, maar het is tevens een magisch moment om zo'n bundeltje samengeperst en bedrukt boompulp voor het eerst open te slaan. Ruik de pagina's, voel de kaft - nu het nog kan, voordat het in uw vervoer van de boekenkast naar de bank, in uw rugzak onderweg, van uw handen (per ongeluk) naar de grond of zelfs in de mond van een boekverslindende hond (voed dat beest eens beter op!) rafelrandjes en ezelsoren en golfachtige kreukeltjes verkrijgt.

Bovenal wil ik u bedanken, voordat u uw ogen laat glijden over de pagina's, voor het besteden van ook maar de meest summiere aandacht aan mijn met passie opgetekende werk. Niet vaak genoeg sla ik een boek open waarin de schrijver daadwerkelijk erkend dat het een lezer heeft, die waarschijnlijk diens portemonnee heeft opengetrokken, de tijd heeft genomen een lekkere pot thee te zetten en een gaatje in de drukke agenda heeft vrijgehouden om neer te ploffen met diens schrijfsels.

Het werk dat u zult lezen is volledig opgetekend gedurende de coronapandemie. Mocht u dit ergens in de verre toekomst lezen, dit was een periode van maart 2020

tot een nog nader te bepalen datum in de hopelijk nabije toekomst waarin het gros van de mensheid, altijd in beweging, opeens tot een halt werd geroepen en gevraagd werd zichzelf op te sluiten in huizen die ze meestal enkel in de vroegste ochtenden of late avonden zien; het merendeel van de dag wordt immers niet besteed op de veel te dure driezitsbank, starend naar een flikkerend beeldscherm, zoekend naar het volgende stukje loos vermaak dat de endorfinepompen in onze breinen weer kan stimuleren. Wij, kinderen van een tijd, waarin alles in beweging is, waarin het een dagelijkse traditie werd in elkaars nek te hijgen in een te drukke trein, waarin werk ons leven werd en leven ons werk, en waarin vrijdagmiddagborrels en kringverjaardagen groepsdrukplichten werden, waren er niet aan gewend dat de enige individu aan wiens kuddegedrag en uiterst irritante menselijke trekjes we ons konden ergeren, onszelf was. Er waren politieke partijen die op den duur de eenzaamheid zozeer niet langer konden verdragen dat ze mensenlevens graag wilden inruilen voor een kans om weer een “terrasje te pakken”.

Hoe dat relevant is voor het werk dat u gaat lezen? Ook ik heb me in een quarantaine en sociaal isolement begeven, waarin het contact buiten de vier muren van mijn benauwende Spijkenisser slaapkamer gereduceerd werd tot praten tegen tweedimensionale pixels op een computerscherm. Nimmer heb ik de moeite

genomen daadwerkelijk een andere broek dan een slobberige joggingbroek aan te trekken onder het in overhemd gehesen bovenlijf, en vele broeken zijn door deze verwaarlozing tot waanzin gedreven. Ik zou mezelf in essentie een introvert noemen, maar zelfs mijn zelfopgelegde sociale isolementen begonnen een grijsgedraaid riedeltje te worden, en ook mijn hart verlangde naar meer menselijkheid dan een zieke wereld kon bieden.

Zo hebben velen van ons, dan wel niet allemaal, deze periode ervaren. Hoe onnatuurlijk het voelt om opeens stil te staan in een alsmaar voortslepende tijd; dat we ingehaald werden door de minuten, en niks meer werden dan plaatjes op andermans schermen, schimmen achter keukenramen, gesluierte passanten in een supermarkt en vreemden op de werkplek. Hoe het voelt om te zwerven in een vast bestaan, en overgeleverd zijn aan een wereld waarop je niet eens minimale kracht kan uitoefenen.

Deze bundel is dus bovenal een ode; aan de geïsoleerden, aan vagebonden, de bevroren zielen in een verwijderde wereld, aan zij die het einde van de pandemie nooit mogen zien, en zij wiens levens gedurende deze wereldstorm onherkenbaar veranderd zijn.

Onthoud bij alles dat u leest, bij alles wat u doet, bij eenieder die u op straat passeert, bij alles wat u

ziet vliegen en alles wat u droomt dat u, bovenal, ondanks het dak boven uw hoofd en de vloerverwarming onder uw voeten, ook een vagebond bent. Laat deze bundel niet uw huis zijn, maar een tijdelijk onderkomen; een tussenstop, onderweg naar waar u denkt, waar u *weet*, te horen.

Totdat u dat gevonden heeft: houd moed, en zwerf met trots.

R.F. Boelhouwer, 2022